BERICHT

Aan onze abonné's.

Welwillende lezeressen en lezers; voor een oogenblik verzoeken wij Uw aandacht voor het volgende.

Reeds sedert 20, zegge *twintig*, maanden verschijnt „Panorama" onder ongunstige omstandigheden. Wat deze voor den kostprijs van ons blad beteekenen, blijkt ten duidelijkste wanneer wij U zeggen, dat

iedere zending papier hooger in prijs is dan de voorgaande, zoodat wij *nu* voor ons papier ongeveer 50% *meer* moeten betalen dan vóór den oorlog;

dat het fotografisch materiaal zeer veel duurder geworden is, waardoor wij ons genoodzaakt zagen onzen correspondenten meer honorarium te betalen;

dat in verband met de stijging der drukkersmaterialen, onze drukker zijn prijzen heeft moeten verhoogen.

Voeg hierbij, dat verder *elke* uitgave in verband met ons tijdschrift, den invloed der „dure tijden" ondervindt, en U zult begrijpen, dat wij ons *genoodzaakt* zien, den abonnementsprijs van „Panorama", dien wij bij de oprichting *zoo laag mogelijk* stelden, van 1 April af *voorloopig* te verhoogen en te brengen op **f 1.50** per kwartaal, dus van 5 cent op 6 cent per nummer.

Deze verhooging van *slechts* 20 *cent* per *drie* maanden die voor een tijdschrift als „Panorama", dat — wij durven het zonder vrees voor overschatting verklaren — wat actualiteit, redactie en wijze van uitvoering betreft, aan de spits der Nederlandsche geïllustreerde weekbladen staat, — welk ander tijdschrift verschijnt *tweemaal* per week? — uiterst billijk is, doet ons verwachten dat *niemand* zich door dit luttele prijsverschil zal laten afschrikken

Daar wij van onzen kant kosten noch moeiten ontzien, om „Panorama" niet alleen te *houden* op het peil waarop het thans staat, maar ook om ons blad steeds hooger op te voeren, durven wij de stellige verwachting uitspreken, dat U dit streven steunen en U de kleine meerdere uitgave getroosten zult om te blijven ontvangen een tijdschrift, dat U op de *vlugste* en *fraaiste* wijze de wereldgebeurtenissen in beeld brengt.

De prijs per los nummer blijft gehandhaafd op 7½ cent per nummer.

DE UITGEVER EN DE REDACTIE.

Speerwerpen.

Athletiek in het Leger

(Van onzen Militairen medewerker)

Sinds de mobilisatie is de athletiek-beoefening in het leger zeer vooruitgegaan. Maar het gehalte der verrichtingen, die gepresteerd worden, kan nog heel wat verbeteren, wil men van een hoog peil kunnen spreken. Wel een bewijs hoe droevig het voor dien tijd met de sport in het leger gesteld was. Trouwens, met het sportniveau van het Hollandsche volk in zijn geheel. Recruten, die pas onder de wapens komen, zijn verre van lenig. Een enkele mag eens een gunstige uitzondering maken, het gros is reeds in de meeste spieren verstijfd. Gelukkig is een doeltreffende gymnastiek (vooral de Zweedsche) in staat die korte, dikke spieren langer en dunner te maken, zoodat tenslotte de manschappen toch nog de noodige lenigheid verkrijgen. Er zijn evenwel individuën bij, die een instructeur tot radeloosheid brengen. Ze zijn onbeschrijflijk stijf en houterig. Hoe is het mogelijk, dat in zulk een korte spanne tijds van huis uit lenige spierbundels zoo hinderlijk verstijven.

Men staat als voor een raadsel. Natuurlijk is het vooral de schuld der plattelandsch scholen, waar weinig of niet aan gymnastiek wordt gedaan. Komen zulke scholieren hierna in het leven, d.w.z. leeren zij ploegen, eggen, zaaien en oogsten, dan gaat het verstijvingsproces onverdroten zijn gang en kan het leger later maar weer trachten te herstellen, wat school en huis ten eenenmale bedierven.

Op dit oogenblik bevind ik mij in een niet te klein dorp van Brabant. Er is sinds eenigen tijd een nieuwe school, maar een gymnastiekschool ontbreekt. Zulke feiten zijn teekenend en het zou werkelijk geen overdrijving wezen als de Regeering flinke, ruime turnlokalen op alle scholen verplichtend stelde.

Ook de personen die zware vrachten moeten dragen, zijn als regel in verscheidene spierbundels verstijfd. Dat dit evenwel niet noodzakelijk behoeft te wezen, leeren b.v. de inlanders in onze koloniën, die de zwaarste lasten met een lenig lichaam verplaatsen.

Zoo wordt dan het leger als 't ware een herstellingsoord van verstijfde en houterige individuën, die met een leniger lichaam in de maatschappij terugkeeren, waar het na eenigen tijd opnieuw verstijft, omdat er bij een Hollander nog niet als bij den Engelschman de drang inzit zijn lichaam, dus zichzelf, jong te houden. Ziet men dan ook hier in Nederland een lichting voor herhalingsoefeningen onder de wapens komen, dan zijn personen van nauwelijks 25 jaar reeds dusdanig verouderd en verstijfd, dat men zijn handen in elkaar slaat. In verband daarmede mag gerust geconstateerd worden, dat de athletiek-, gymnastiek- en sportbeoefening bij ons Hollandsche volk nog zeer veel te wenschen overlaat, hoeveel er ook tegen het bruine monster wordt getrapt. Gelukkig gaan we vooruit, dit zij met vreugde vermeld.

Maar om nu weer tot onze athletiek terug te keeren, waaraan is het te wijten, dat de athletiek, die te voren zoo stiefmoederlijk in het leger werd bedeeld, tijdens de mobilisatie zoo'n vlucht nam? Een voorname reden zal wel geweest zijn, dat er bij de onbereden wapens alles aan gelegen was om zooveel mogelijk afwisseling te brengen in de aan de manschappen voorgezette dagelijksche dienstspijs.

Uit den aard der zaak is het leven van den gewonen infanterist tamelijk eentonig. Zijn voornaamste werkzaamheid is het marcheeren met volledige bepakking. In oorlogstijd wordt alles geheel anders, maar in tijd van vrede zal 't hoogst moeilijk zijn den gewonen man te boeien. Bovendien is zijn tactische horizon in den regel niet wijd genoeg, om oefeningen in hun verband te kunnen doorschouwen. Vergelijken wij daarmede de bezigheid van den huzaar of veldartillerist, dan hebben deze toch in de eerste plaats hun paard of hun span. Dit te rijden, te verzorgen, hun tuig proper te houden, vult een groot gedeelte van den dag. Ieder moet direct het groote verschil tusschen deze beide categorieën voelen.

Geen wonder dan ook, dat zelfs de militaire chefs, die vroeger tegen alles, wat naar sport zweemde, gekant waren, omdat volgens hen deze tijd nuttiger voor speciaal militaire vakken besteed kon worden, tot andere gedachten kwamen. En nadat door de hoogste chefs athletiekbeoefening twee- à driemaal per week was voorgeschreven, kon het niet anders, of deze tak van sport moest een bloeitijdperk tegemoet gaan. Of dit altijd zoo zal blijven? Of ook dit lied niet weer als een nachtkaars zal uitgaan? De tijd zal het leeren. In elk geval wordt ons volk in steeds breeder lagen voor sportbeoefening wakker geschud, zoodat we de zoete hoop hebben, dat mettertijd Nederland andere rijken in dit opzicht zal evenaren.

De grootste moeilijkheid voor een behoorlijke athletiekbeoefening school in de weinige daarvoor geschikte instructeurs. Het was dus in de eerste plaats zaak deze te vormen. Nu gaat de opleiding tot een alleszins bruikbaar voorganger maar niet in een oogwenk, en toch vonden de militaire autoriteiten blijkbaar haast geboden, zeker om den goeden geest in den troep te houden.

Hardloopen over 100 Meter.

Hardloopen tijdens een militaire sportdemonstratie op Houtrust ('s-Gravenhage).

SPANNEND. - OORSPRONKELIJK. - BOEIEND.

„HET GOUDSPOOK"

AAN ONZE ABONNÉ'S! Door aankoop van het auteursrecht zijn wij eigenaar geworden van een **oorspronkelijken, hoogstspannenden en -boeienden** roman van den bekenden novellist **G. Dieterle,** getiteld: **HET GOUDSPOOK.** Met de verschijning van dit verhaal, dat de avontuurlijke geschiedenis behelst van een Indiër, die erin geslaagd is **goud** te maken, zal een aanvang worden gemaakt in het begin van het nieuwe kwartaal. — Op **boeiende, onderhoudende** wijze worden de rampzalige gevolgen van deze ontdekking, die de **gansche wereld** op haar grondvesten doet wankelen, door den schrijver, die zich een meester toont op het terrein der fantasie, verhaald. Even **frisch** en **origineel** als de **gedachte,** is ook de **wijze,** waarop de auteur zijn gegeven heeft bewerkt. Vol onverwachte wendingen en ontknoopingen, zal **„HET GOUDSPOOK"** onzen abonné's maanden lang boeiende en interessante lectuur bieden.